

morgenmad eller sidder i et formelt møde. Det kan da meget vel være, at man også under et formelt møde, hvor det ikke er et punkt på dagsordenen, alligevel finder anledning til i en eller sammenhæng at rejse en diskussion. Det kan da meget vel finde sted.

Kl. 14.15

Men det, jeg har sagt under spørgetiden i dag, er – jeg tror, jeg her brugte en lidt humoristisk formulering – at der ikke på noget tidspunkt er truffet nogen regeringsbeslutning om, at regeringen er sur på nogen som helst. Det tør jeg i hvert fald roligt fastslå uden at overskride nogen fortrolighedsgrænse, i forhold til hvad der foregår på ministermøderne.

Så jeg synes måske også, at hr. Villy Søvndal skulle besinde sig på at få den her sag ned i en størrelse og en højde, hvor den hører til.

Villy Søvndal (SF):

Det er jeg helt enig i. Sagen skal ikke overdrives, og hvis statsministeren taler sandt, har statsministeren derfor ikke et problem. Så er det kun kulturministeren, der har et problem, og derfor er sagen vel, at statsministeren så er nødt til at tage højde for det problem, at han har en kulturminister, der taler usandt. Det er ikke noget, nogen beskylder ham for, det fremgår af hans eget brev, hvor han nemlig påstår, at det har været oppe på et regeringsmøde.

Jeg vælger i den her sag at tro på statsministeren, når han lægger al vægt bag sine ord og siger, at det ikke har været oppe på et ministermøde. Så tror jeg på, at statsministeren taler sandt. Men så taler kulturministeren jo usandt, og derfor er det vel rigtigt – det er ikke nogen stor sag, det er ikke statsministerens liv, der er i fare – at kulturministerens liv er i fare, for jeg kan ikke forestille mig, at statsministeren, der tidligere har sagt, at vi ikke vil have slaphed og konsekvensløshed, kan leve med en minister, der ud fra sit eget brev taler usandt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil sige til hr. Villy Søvndal, at jeg ikke tror, at nogens politiske liv er i fare i den her sag. Jeg vil bare lige gentage over for hr. Villy Søvndal, at der da meget vel på ministermøder, også formelle møder, kan være og have været sådanne drøftelser. Det er jo ikke det, jeg har stået og sagt noget om. Jeg har bare sagt, at det ikke er sådan, at der så er optaget et punkt på dagsordenen, der hedder »drøftelse af Danmarks Radio«,

»drøftelse af Jyllands-Posten« eller »drøftelse af TV 2«, eller hvad i alverden det nu kunne være.

Nej, det er der altså ikke, men der kan da meget vel på møder i regeringen såvel som i folketingsgrupper og overalt i Folketinget jævnt hen som følge af en eller anden sag, der kommer op, være en drøftelse af, hvordan medierne dækker det. Det tør jeg da ikke udelukke. Jeg er bare nødt til at sige til hr. Villy Søvndal, at det altså absolut ikke er en sag, der står i min erindring, for jeg har det altså sådan, at den slags ting lægger jeg simpelt hen bag mig. Jeg vil hellere kigge fremad.

Mogens Jensen (S):

Jeg synes, det er rart, at efterhånden som vi kommer lidt frem i spørgsmålene her, får vi nu også fra statsministeren klart at vide, at der *har* fundet en drøftelse sted på regeringsmødet om den her sag. Og den drøftelse har så ført til, at kulturministeren formentlig som en konklusion på mødet tager en kontakt til Danmarks Radios bestyrelsesformand og giver udtryk for de ting, som så er givet udtryk for i mailen, og som mange opfatter som pression over for DR.

Synes ministeren – jeg synes ikke, vi har fået et klart svar på det – at det er i orden, at en minister sender en sådan mail med det her indhold med navngivne journalister, med navngiven dækning, med slet skjulte trusler om privatisering? Er det i orden, at man sender sådan en mail til Danmarks Radio? Er det ikke et led i et mønster, hvor regeringen nu siden 2002 rent faktisk har ført løbende drøftelser om Danmarks Radio og kritiseret Danmarks Radio, at også den her mail sendes?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må for, jeg ved efterhånden ikke hvilken gang nu, gentage, at der aldeles hverken er tale om trusler eller pression. Jeg betragter mailen som udtryk for en dialog mellem kulturministeren og bestyrelsesformanden, og det synes jeg hverken der er noget som helst sensationelt, overraskende eller forkert i. Og med hensyn til mailens indhold kan jeg altså ikke føje noget nyt til, hvad jeg allerede har sagt.

Mogens Jensen (S):

Der er tale om regeringens ageren i forhold til Danmarks Radio.

Nu har vi det her regeringsmøde, hvor man har diskuteret en kritik af Danmarks Radio. Vi kender eksemplerne fra sidste efterår med for-